

et Anliggende, der er mig noget fjernet; den Slags Spørgsmaal have vi fra den Side, jeg nærmest tilhører, ikke tillagt en saa afgjørende Vægt, at vi have havt Lust til at rejse et Numer af det ved 2den og 3die Behandling af Finantsloven. Jeg vil ogsaa henstille til de Herrer, om de ikke ved at gjøre det si Myggen og nedsluge Kamelen. To Bygningsinspektører have givet Overflag til disse to Gymnastikhuse, og de have med Hensyn til Priserne fulgt samme Beregning, som de have fulgt ved alle de øvrige Forflag, og der er ikke saa faa Forflag fra de Vedkommende Aar for Aar. Men de Herrer sige ikke: Efter som disse Mænds Beregninger ikke ere til at lide paa, maa vi gennemgaa hele deres Budget og undersøge, om de ikke ere dyrere end andre Bygningsinspektører; og hvis de ere det, rasere vi hele Kommercen; disse Folks Priser svæve i Luften, vi bygge paa Tyn meget billigere, og det er ikke blot Udgiften til disse to Gymnastikhuse, men til en hel Slump Bygninger, vi kunne nedsette. Jeg vil sige: Det stader ikke det Mindste at være fornuftig sparsommelig; men hvad jeg vil sætte Pris paa, det er, at de Overflag, som foreligge, ere paalidelige, saaledes at vi værges mod Overstridelse, og at Ministeren, saaledes som en Minister nylig gjorde, erklærer: Kan jeg ikke bygge efter Overflag og Tegning til den Pris, som er bevilget, bliver der ikke bygget. Dette sætter jeg Pris paa istedetfor, at man paa Slumpetraf tager en Pris og mener at kunne spare, og vi saa ad Aare, naar der er Overstridelse, maa sige: Ja, det Andet have vi bevilget, saa kunne vi ligesaa godt sige Ja hertil. Altsaa, lad os faae et nøiagtigt og paalideligt Overflag, svarende til Niemedet, og Sikkerhed for, at Bygningerne kunne fuldføres for det nævnte Beløb, istedetfor disse evindelige Overstridelser, som man ofte staa værgeløs ligeoverfor, naar man skal til at behandle Tilægsbevillingsloven. Jeg mente, at det, de ærede Herrer skulde have gjort, var, at undgaa at nedsluge Kamelen og affte Myggen, thi de have slugt Kamelen, naar de paa hele Budgettet lade alle de øvrige Bygningsforflag staa, som ere beregnede efter samme Pris og efter de samme Grundsaetninger, men nu falde over to enkelte Bygninger, som de have forset sig paa. — Dette er almindelige Betragtninger, som jeg forresten ikke finder Anledning til videre at forfatte. Der er en Genfiling, som jeg vil gjøre til den høitærede Minister angaaende Gymnastikhuset i Viborg. Der er fremsat den Betragtning, at den Jirkant, som Bygningerne nu danne, vilde brydes, hvis det nye Gymnastikhus skulde lægges helt udenfor denne Jirkant, hvilket skulde være paatænt, og at ved denne Anbringelse af Gymnastikhuset vilde Sævepladsen ikke væsentlig forringes. Derved vilde Forventningerne om, at det kunde lykkes i en nær Fremtid at faae solgt en Del af den meget store Sæve til Byggeplads, betydelig svækket.

Sæven støder op til tre stærkt befærdede Gader, hvor det vilde være ønskeligt for Byen at faae Byggeplads. Jeg skal derfor gjøre den Genfiling til den høitærede Minister, hvorvidt der uden at staae Doger kunde gives en Forandring i Planen. — Der er et Forflag under Nr. 41 angaaende et Tilflugt til Soldaterhjem. Jeg skal bemærke, at der er en Principforskel i Opfattelsen af Begrebet Soldaterhjem mellem de ærede Forlagsstillere og mig og ærede Kolleger, som ikke have tiltraadt Forslaget, og jeg skal antyde denne Forskel med et Par Ord for dermed at begrunde, at vi ikke ønske noget Beløb bevilget iaar til denne Sag. Den ærede oprindelige Forlagsstiller (H. Jensen) betonebe nemlig, at det var et Mønsterhjem i Nyborg, og at det var dette Hjem i Nyborg som Mønster, man havde for Die, naar man var velvillig stemt imod Soldaterhjem. Vi hørte ikke fra den ærede Forlagsstiller nogen synderlig Forklaring af, hvorledes det egentlig forholdt sig med dette Hjem, af den gode Grund vel sagtens, at den ærede Forlagsstiller ikke nøiere kjendte det; men efter hvad der er oplyst i Udvalget, hvilket jeg ved Oplysninger ad anden Dei kun kan stadfæste, er det ligesaa godt et Officerhjem som et Soldaterhjem. Det er et Hjem, som bestyres væsentligst af Officerer, og jeg vil ikke benegte, at man der efter Forholdene kan tilbringe meget behagelige Timer med hinanden i Jritiden, men Ingen kan paa den anden Side faae mig til at tro, at Soldaterne, selv om de ere udenfor Tjeneste, ikke skulde føle sig som undergivne den tjenstlige Mand, naar de skulle leve sammen med dem, der samme Dag have og næste Dag skulle kommandere dem under Øvelserne. Jeg havde ikke troet, at det var det, de Herrer vilde støtte, at Soldaten, lige fra det Dieblif, han har taget Tjænen paa, til han lægger den af, ved Dag som ved Aften, skulde være ligesom ude af sig selv, det vil sige alene Soldat og undergivet Officererne; men jeg har troet, at man ved Soldaterhjem forstod et saadant, hvor Soldaterne, friggjorte for moralske og militære Tjenestehensyn, kunde tage Hvile som Borgere og kunde undgaa at lade sig trykke af Hensyn til deres Befalingsmænd og altsaa uden moralsk Kvang kunde tale med hinanden om deres Stilling og Forhold, stifte Bekjendtskaber og Forbindelser med hinanden og paavirke hinanden ved de forskellige Erfaringer fra tidligere Tid og derved knytte Forhold, som kunde have Betydning ogsaa for deres senere Liv, og hvor Civile, som vare skiftede dertil, kunde bidrage til deres Oplysning og Forædling paa forskellige Maader. Vi have havt et lignende Soldaterhjem her i Kjøbenhavn, hvor man forsøgte at bringe Sammentømter istand, hvor Soldaten kunde høre Foredrag om fædrelandsk Eerner og øve sig i flige Ring, som Soldaten havde været vant til ikke blot paa Høistolen, men